

AJUNTAMENT DE MASSAMAGRELL

ES TRASPASSA

Tots volem manar

«Ara manes tu, ara mane jo». Este podria ser el lema dels partits polítics de Massamagrell, que des de fa molts anys es lleven els uns als altres l'alcaldia a base de pactes i altres garrotades, com ara mocions de censura i guerra de guerrilles de despatxos i reunions a altes hores de la nit (amb nocturnitat i traïdoria, doncs). Els nostres polítics locals, això ja estem farts de dir-ho des del BLOC, fan honor a la mala dita del nostre poble: «Massamagrell, cada u *pa* ell». Però quan serà possible treballar tots junts pel poble?, ens preguntem. Alguns diuen que som uns romàntics, que el poble no té solució, però nosaltres considerem que ja n'hi ha prou de fer la faena del matalafer, és a dir de fer i desfer constantment en els assumptes municipals. Perquè una altra cosa no, però en això sí que són experts i zelosos els nostres actuals polítics.

Ara tenim nova alcaldessa, però no es diu Farala ni és divina (Montse Gude) i només la tindrem en contracte temporal durant huit mesos. Després ocuparà el càrrec Miguel Bailach, huit mesos més. Així s'han repartit el que queda de legislatura fins les properes eleccions IEM i PP (amb la convidada d'UV a la força i perquè la *necessitaven*, María Vicenta Oltra) després de subscriure un pacte de govern que han volgut justificar des dels seus respectius partits al·legant que al poble no es planificava res ni es feien projectes de cap mena (en això raó no els faltava, cal dir-ho). Però que potser seran ells (i elles) els que faran ara alguna cosa al poble, els que planificaran i duran a terme projectes en tan poc de temps que van a manar? Potser es donaran pressa a aparentar que fan coses, de cara a les pròximes eleccions. Això segur, ja ho veureu. Però difícilment es pot dur endavant un projecte polític global en tan escàs marge de temps. «Ara manes tu, ara mane jo» i tire perquè em toca. Repetim: eixa és la jugada que han fet. I la casa, mentrestant, per agranar.

Dos anys llargs de més pena que glòria

És hora també de fer balanç, després de dos anys i alguns mesos de govern municipal al poble del grup socialista, que s'ha acabat arran de la moció de censura presentada per PP-IEM-UV. L'època d'Edmundo Boria passarà a la història del nostre poble per la discreció i la falta d'iniciativa per a dur endavant projectes i actuacions. I no ho diem això amb ànim de fer llenya de l'arbre caigut, sinó de ser justos. Ni l'excalde ni cap altre membre de l'equip de govern anterior (especialment el tinent d'alcalde Antonio Ceca) s'han caracteritzat precisament per un impuls a la política local i un tarannà de diàleg i obertura, sinó que els ha faltat sobretot creure's el seu propi projecte (si és que en tenien cap) i portar-lo a terme amb la col·laboració i acords puntuals amb les restants forces polítiques. Ells diran que ningú no els va prestar ajuda en eixa tasca, des de l'oposició, i que les coses els les van posar molt difícils des d'un principi fins arribar a llevar-los de les mans l'alcaldia, tal com ha passat. Potser. Però el que també és cert, vist el que han fet durant estos dos anys i poc més, és que no tenien moltes ganes de fer coses, que han desaprofitat per *mèrits propis* la seua oportunitat. El seu mandat es pot resumir en la següent frase o lament de circumstàncies: «Vull, però no puc», per bé que també es podria expressar de la següent manera: «Encara que haguera volgut, no m'hauria donat la gana». La qual cosa és molt pitjor, evidentment.

Aparcabis al poble. Quan ho veurem, això?

A Massamagrell tenim moltes motos que van *descontrolades* (es parla, segons informes estadístics fiables, de l'índex més elevat de motoristes que no utilitzen el casc i del soroll ambiental més alt de tota Europa) i molta policia municipal que no fa res per *controlar-les* (com si així haguera rebut ordres del regidor de torn, de no posar multes, perquè són impopulars, i ja se sap, ara ells i elles són molt *populars*), però el que no tenim al poble, a banda de papereres que es troben en perill d'extinció, és aparcabis de ferro als llocs on caldria que n'hi haguera uns quants: davant les escoles, el Poliesportiu, l'ajuntament, la Casa de Cultura, etc..., perquè la gent es poguera desplaçar pel nostre casc urbà en bicicleta i es conscienciara (a través d'una campanya informativa que fomentara el seu ús) dels beneficis d'un mitjà de transport alternatiu, sa i ecològic. De res no servix celebrar el Dia de la Bici si això no dura tot l'any. Aparcabis ja!

Rotonda de posa i lleva

Ens referim a la rotonda que hi ha a l'avinguda Verge del Rosari després del pas a nivell anant cap a l'avinguda del Raval. Fa mesos (i mesos i mesos) que està allí posada provisionalment, o no posada oficialment, o posada per a fer riure... Vés a saber! És una rotonda de broma, de joguet o de posa i lleva. La moda de les rotondes ha arribat al nostre poble per a fer el ridícul més espantós. Increïble!

Carrer tercermundista

Per cert, molt a prop de la rotonda de posa i lleva trobem un carrer, entre el terme de Massamagrell i Museros (el carreró que hi ha al mig de l'accés al pàrquing del supermercat DIA) que presenta un estat lamentable, sense asfaltar i ple de forats i muntons de terra, i quan plou (i enguany ausades que ha plogut!) els bassals d'aigua i de fang s'hi crien a la seua, fent que presente un estat que també podríem dir-ne tercermundista o precivilitzat.

Caldria que l'ajuntament del nostre poble prenguera la iniciativa per tal d'arreglar-lo. Perquè encara que el carrer siga de mitja galta, meitat de Museros meitat de Massamagrell, la majoria dels clients del DIA són del nostre poble i per tant a ells beneficiaria que el carrer estiguera en les condicions que toca. Ja veurem si fan alguna cosa per remeiar-ho, seria tota una novetat.

Què passa amb el cine?

Els anteriors responsables de l'equip de govern municipal (PSPV-PSOE) van deixar que es perdera el cine en el nostre poble, després que ells mateixos el recuperaren a la Casa de Cultura i així es vantaven d'haver-ho fet. La raó de tan lamentable pèrdua és que no volien subvencionar les projeccions ni promocionar-les entre la població (qüestió de diners, com sempre, o falta d'iniciativa?), però ara que tenim un nou equip al capdavant de l'ajuntament (PP-IEM-UV) caldria que estos nous inquilins del poder municipal no proclamaren tantes coses i en feren més. Pel bé del poble i de la cultura, és clar.

Voreres envaïdes

Les voreres de l'avinguda Major, en el tram que va des del barranquet (pel videoclub i altres comerços) fins a l'administració de loteria (per esta mateixa i els bancs i altres comerços) són assaltades diàriament pels cotxes, que puguen a elles perquè els seus incivilitzats conductors puguen fer les seues gestions *còmodament*. Ens pareix molt mal que estos conductors siguen tan *còmodes*, però encara ens pareix pitjor que la policia municipal no els multe ni es preocupe de la dita invasió de les voreres que representa un atropellament de l'espai que correspon als vianants. On estan els polis per a complir les seues obligacions? Diuen que per *ahí*, pegant voltes i més voltes, gastant combustible...

I els blocs per terra

No és per res, però aquells blocs de ciment que estaven per terra en la denominada *ruta del Colesterol* (a l'avinguda Joan Fuster) hi continuen per terra, igual de tirats. Això ja és una vergonya, una taca més per al nostre poble. Hi haurà algun dia algú a l'Ajuntament de Massamagrell que els arreplegue? Bona pregunta, sí senyor.

LA NOSTRA ADREÇA

Per a trametre qualsevol queixa o suggeriment al Bloc de Massamagrell, ho podeu fer a l'adreça electrònica següent: blocmassamagrell@wanadoo.es